

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святъ) о б-й год. поп. Литер додатокъ
„Бъбліюна наизнам. повѣстей” выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца
Редакція Администрація подъ Ч. 44 улиця Галицка.
Рукописи звертаються лишь на попередне застереженье
Оголошення принимаются по цѣнѣ в кр. бѣтъ однож-
строчки печатной, въ рубр. „Надбсланіе” по 20 кр. а. в.
Рекламаціи неопечатаній вѣльний бѣтъ порта.
Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
ністрація „Дѣла”. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Navas. Въ Рое-
сії Редакція „Кіевской Старины” въ Кіевѣ, почтовий
уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Ралли 9.

Запросины до предплатья на рѣкѣ 1886.

Съ новымъ 1886 рокомъ починається се-
мий рокъ выдавництва „Дѣла“. Якъ доси,
такъ и на будуще „Дѣло“ буде вѣрио и свято
стояти при величії и едино спасительнѣмъ
прапорѣ народнѣмъ, буде свѣдомо та неустрা-
шимо боротись за правду руску съ всѣми во-
рогами Руси и прокладати дороги до успѣш-
ного розвою и поступу въ рускому житю
народнѣмъ. „Не разоряти, а будувати!“ —
се той окликъ, що нимъ руководилось „Дѣло“
отъ самого початку свого засновання до винѣ, —
той окликъ повторяємо сего дня середъ цѣлого
омуту намагаючихъ разорити Русь нашу еле-
ментовъ. Маємо певну въ Бозѣ надїю, що и
намъ силь не хибне до дальніої працї и па-
тріоты Галицкої Руси такъ само щиро пода-
дуть намъ свою помоччу руку, якъ доси!

„Дѣло“ буде выходиti, якъ дотеперь, три разы на тыждень, вѣ второкъ, четверъ и суботу. Предплата на „Дѣло“ выносить на мѣсяць 1 зр., на $\frac{1}{4}$ року 3 зр., на $\frac{1}{2}$ року 6 зр., на рѣкъ 12 зр. Съ „Библіотекою найзнаменитшихъ повѣстей“ (4 аркушъ на мѣсяць) на $\frac{1}{4}$ року 4 зр., на $\frac{1}{2}$ року 8 зр., на рѣкъ 16 зр. — Сама „Библіотека найзнам. повѣстей“ коштує на $\frac{1}{4}$ року 1 зр. 25 кр., на $\frac{1}{2}$ року 2 зр. 50 кр., на рѣкъ 5 зр.

 Нові Предплатники „Бібліотеки наїздан. повѣстей“ на р. 1886 одержать початок повѣсти „Набобъ“ Альфонса Доде даромъ.

Предплату належить пересылати найлучше переказомъ на адресу: Адміністрація
Дѣлоў п. Дзюківъ

Нынѣ має рѣшитися въ Соймѣ судьба
внесенія пос. Романчука. На порядку дневнѣомъ
стоитъ другое читанье справозданія Выдѣлу кра-
евого въ справѣ языка выкладового въ шко-
лахъ народныхъ и среднихъ.

Вся Русь съ петерпеливостею выжидает
позитивного результата. Жадавя рускихъ по-
словъ суть минимальній, а при тѣмъ такъ о-
правданій дидактичными взглядами, духовыми
потребами руского народу и взглядами поли-
тическими, что справдѣ сумно-бы будо, коли-бѣ
большость соймова не змогла взnestись на
высоке становище справедливости для Руси-
новъ и не сповшиа жадань ихъ заступниковъ!

Бесѣда Преосв. А-ра Юл. Нелеша,
выговаривана на 4-м съезде 18 засѣданію Сейму.

Мои Павлове! Я не намѣрявъ сего року,
а тымъ менше нынѣ забирати голось въ той
Выс. палатѣ, а то въ различныхъ причинъ.
Найперше есьмъ ще за короткій часъ въ той
палатѣ, занадто мало внаю формы парламен-
тарнїй, а тымъ менше чую въ себѣ силы и
здѣбностъ, абы пописатися, и якъ бы то на
першій разъ бесомнѣнно выпадало, якусь
красну бесѣду выповѣсти. Отже того бѣ мене
не вымагайте. Я теперь, коли тыхъ колька
словъ маю сказатьи, есьмъ такъ занятый ин-
шими рѣчами, бо якъ вѣдомо, сего тыждня
выбираюся на обнятье моего нового епископату,
такъ що и въ сїй хвили, коли тутъ говорю,
мои мысли суть больше за тою палатою, якъ
въ нїй. А що найприкрѣпѣше менѣ, що не-
фортунныи случай змушує мене першій разъ
выступити полемично. Однакожъ дебаты въ
суботы въ той Выс. палатѣ були сего рода,
що всѣ та взгляды, а хотїй-быть мавъ ще
иншіи взгляды, мусить устати, и я чуюся при-
неволеный и змущеный, ико сынъ того краю,
ико Русинъ, и ико католицкій епископъ въ
своемъ и епископату имени голось забрати.
(Браво!)

Прикро менъ дѣйстно, що таъ красный
ходъ ровправы въ той Выс. палатѣ, въ котрому

1950

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на полвъ року . . 6 зр.	на полвъ року . . 6 рубл.
на четверть року . . 3 зр.	на четверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на полвъ року . . 8 зр.	на полвъ року . . 8 рубл.
на четверть року . . 4 зр.	на четверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полвъ року . . зр. 2·50	на полвъ року . . 2·50 р.
Для Заграницы, окроъе Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 зр.
на полвъ року	7·50 зр.
на четверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . 6 зр.
По одному же число коштуе 12 кр. а. в.	

всѣхъ сторѣнъ перебивався добра воля и
зичливость людей розумныхъ для справедли-
вого и для Русиновъ пожеланого рѣшеня тои
справы, — констатую, що на мене таке то
зробило враженье, — прикро менѣ, що тая
гармонія востала заколочена бесѣдами деякихъ
поят. пословъ.

Звертаюсь насампередъ до бесѣды почт. послы Качалы. Прикро менѣ, ще разъ то мушу повторити, що власне напротивъ того мужа мушу въ першой линїи полемизувати, и ще менѣ прикрѣйше для того, бо я съ нимъ передъ лѣтами мавъ подбну справу до залагдженя, вправдѣ не въ палатѣ соймовїй, але яко литератъ съ литератомъ. Тогда сказавъ я почт. послови, що я въ справы єго поглядѣвъ политичныхъ, національныхъ, если трактую ихъ исторично, не вмѣшуюся. Я лишаюто цѣлкомъ ему, най наводить доказы, а поль того, яку они мають силу, будуть принятїи або откиненїи. Однакожъ тогдѣ зазначивъ я, що на полі религійн旤ъ, особливо на полі догматовъ, не знаю нѣякихъ укладовъ. (Браво.) Тутъ есть певнѣсть, отъ котрои тогдѣ яко священикъ, а теперь яко епископъ отступити

не хочу, не могу и не смыю. (Бразо.) Отже почт. пос. Кацала сказавъ въ свой бесѣдѣ, — въ котру варочьмъ не могу входити подробно для той причины, що я не зовѣмъ добре си чувъ, — сказавъ межи иншимъ, що по унії Люблинской и по іншихъ справахъ историчныхъ здѣстала на Руси заоктройована унія церковна. Мои панове! Чи-жъ почт. посолъ хоче тымъ прислужитись той справѣ, котрой служить, и, якъ внаю, щиро служить? Русины дуже часто жалуются на то, що ихъ подозрѣваютъ о склонностѣ до схизмы, до Москвы. Дѣйстно признаю то и подѣляю той жаль. Але-жъ, мои панове, нехай тѣ, котрой служать руской справѣ, и то, повторяю, служать ї въ переконанїи и доброи совѣти, нехай не подаютъ нѣчого такого, що-бы могло кому-небудь послужити до такихъ инсивуацій на Русиновъ.

Мои панове! Не хочу входити тутъ въ то, — бо нема часу анѣ тутъ мѣсце, — якъ унія прїйшла въ дѣло. Загально вѣдомо и певно кождый зъ почт. пословъ о тѣмъ добре знає, якій красный бувъ станъ церкви руской тогды, коли она въ першикъ вѣкахъ своего истнованя до к旤нця XII. столѣття була католицкою. Вѣдомо такожъ, що отъ початку XIII. столѣття кинено межи Русиновъ зерно незгоды черезъ защепленье грецкои схизмы, — и бѣль тои поры мовь-бы палець Божій тяживъ надъ нашою отчиною. Пригадую тѣ

рѣчи, бо дѣйстно суть они болестній для каждого чоловѣка, не говорю для Русина, но для каждого, котрый занимався тою спраною. Вѣдомо, что въ XVI. столѣтію прійшли мы до того, що не было на Руси нѣ одного чоловѣка, котрый бы не оплакувавъ бѣды и страшного упадку руской церкви и тымъ самыи и русской народности. Не покликуюся на католиковъ, на Поляковъ, бо то свѣдоцтво може бы було якесь подозрѣніе; я покликуюся на такихъ михаила изъ Константина Острожскаго

кихъ мужъвъ, якъ Константинъ Острожскій, на Братство Львовске, познѣйше Ставропигійске. Пригадую тіи старанія, якихъ докладавъ кн. Острожскій въ першихъ лѣтахъ, коли та гадка почала була бѣльше кѣлчиться, абы доказати до унії церкви руской съ Римомъ. Пригадую тѣ сумній, скажавъ-бымъ плачливі слова, икими отовалося Братство Львовске въ роцѣ 1563 до тогдѣшнього митрополита Дѣвочки : „Мы блукаемось, икъ бѣдній бвдѣ, которыхъ пастырь опустивъ“. Було то непчастье, а не було помочи. Бо де-жъ мали Русини обернутися ? До Константинополя ? То здавалося рѣчею природною. Але тамъ було ще гдѣ-то ! До митрополита ? Але що-жъ мбгъ здѣлати такій митрополитъ, якъ Оникифоръ, и иныхъ тихъ часовъ митрополиты ? Що-жъ мали отже Русини робити ? Була то отж е

щаслива гадка, що люде розумний и совєтний, и свой церкви и народови добре желаючі, стали промышляти надъ еи минувшостею и пôзвали, що спасенье можна найти только тамъ, де оно колись находилося; що церковь и народность руска спасеся, если поверне до тои вѣры, до котрои въ поганьства була на-вернена. Не прїшла тая мысль отъ чужихъ людей, она повстала въ внутрѣшнои потребы рускои церкви и народности, и каждый розумный человѣкъ мусить призвати, що було то наибóльше щастье для церкви рускои, що при конци XVI. столѣття унія востала не заключена але отновлена. (Браво.) Для того, не впускаючися дальше въ тіи рѣчи, скажу, що унія не востала октройована, що не евуиты, не Римъ, не король польскій Жигмонтъ III., анъ шляхта не заоктроювали и дали намъ унію, только унія выробилася на подставѣ внутрѣшнои, жизненnoи потребы нарэду руского. (Браво.) Про-то твердженье, котре поднѣсь почт. пос. о. Качала, я не только яко епископъ католицкій, але и яко Русинъ мушу откинути съ огравою и подношу противъ него торжественный протестъ. (Брава)

Але въ томъ взглядѣ я маю ще бôльше сказати. Почт. послови, котрого — свѣдчуся передъ Богомъ и людьми! — не посуджую нѣколи о якієхъ схизматичнїхъ тенденціяхъ, о котрѣмъ хочу бути переконанымъ, що есть щиримъ католикомъ, черезъ пристрасть вырвались такій слова, на котрїй мушу ще звернути увагу, абы не сказано: „Qui tacet, consentire videtur“. Сказавъ намъ почт. посолъ, що „унія въ ще не упала“. Я смѣю твердити, що унія ще нѣгде не упала. Спытаєте мене: А де-жъ подѣлася та славна церковна провинція, котра въ половинѣ XVIII. столѣття мала 9 великихъ архієпископствъ и епископствъ, до котрихъ належало бôльше, якъ 13 міліонівъ върныхъ? Нынѣ ви нема. Мимо того я тверджу, що унія не упала, але збѣстала знищена (Браво!), знищена черезъ тыхъ людей, у котрихъ сила передъ правомъ. (Браво.) Впрочѣмъ сумній то гадки за тамтї минувшій часы. Я пытаюся яко Русинъ щирый, котрый для свози рускои, мало-рускои народности хоче працювати, чи якій Русинъ мбгъ-бы радуватися, если-бы унія була упала? Прошу подивигися, чи тамъ, де знищено унію, чи тамъ Русинамъ вольно отозваватися въ церкви або школѣ рôднимъ своимъ языкомъ? Мы живемо въ Австріи, маємо конституцію, маємо рôвноуправненіе и не маємо причаны боятися, абы унія упала. Не упала, смѣю твердити, она була, есть и буде, и славнѣйша, якъ колись була. (Браво.)

Прикро менъ, ще разъ мушу повторити,
що я противъ о. Качалы мусѣвъ категорично
выступити. Нехай однакожъ не думав, що я
и въ иныхъ взглядахъ хотѣвъ бы противъ
него выступати. Нѣ ! Знаю его стремленія въ
народномъ взглѣдѣ, знаю, что биъ, якъ и цѣ-
ле его сторонництво, бажає добра народу, и
най буде певный, что я дѣлати буду на грун-
тѣ церкви католицкої, на грунтѣ письмен-
ства мало-рускаго и на грунтѣ австрійскому.

Але, мои панове, вже чашь авернутися на
другу сторону Выс. вадаты. И тутъ мавъ я
способившъ почту декотрѣ слова, которыя не
можу мовчи перейти. Маю тутъ на гадцѣ
бесѣду почт. пос. Торосевича. Не хочу по-
дробнѣше входити въ ту бесѣду, бо она въ
другой стороны вымовно и ядерно звстала
бѣкинена. Я только звертаю увагу на одно
выраженье, котрого не приписую чому иниши-
му, икъ разгоряченю и *lapsus* — не хочу даль-
ше говорити — однакожъ то выраженье
выпало. И тамъ було сказано, що горстка ни-
гилистовъ робить неспокой въ краю, тягне до
пизмы и до Москвы. Мушу сказать, що я не
исьмъ такимъ внатокомъ обставинъ краевыхъ,
але, думаю, що до теперь Богъ нась бѣ тыхъ
нигилистовъ охоронявъ, и дай Боже, щобы мы

въ тѣмъ взглѣдѣ не мали причины жалувати
ся. Не треба выкликавати того, чого не ма!
(Голосы: Такъ есть! Дуже добрѣ!) Поминувши
одвакожь, що не маємо боязни передъ нигили-
стами, котрыхъ цѣлкомъ не можу собѣ пред-
ставити на тѣлѣ и плоти, бо я ихъ нѣколи не
бачивъ, о що жъ тутъ властиво ходитъ? О
внесеніе пос. Романчука. То внесеніе хоче,
якъ звѣстно, залагодити справу языка въ школѣ.
Отже-жъ оно выкликало цѣлый той неспо-
кой въ краю, и та горстка, котра такъ небез-
печный плянъ загадала, що спокой цѣлого
краю заколотила, хто-жъ то есть? Очевидно
тіи, що подписали то внесеніе. Хто-жъ то
подписавъ? Розумѣвся, насампередъ п. Роман-
чукъ а за нимъ митр. Сембраторовичъ и еп. пе-
ремышкій, Ступницкій. Чи-жъ можна имъ
щось такъ страшного закинути? Хто сказавъ
А мусить сказати и *Б*. Сказати щось такъ
страшного въ той палатѣ и посуджати когось,
— думаю, то рѣчь дуже небезпечна. Смѣю
попытати, ча и тѣ, що подписали внесеніе пос.
Романчука, тягнутъ до шиамы и до Москвы?
Пос. Торосевичъ: Прошу о голосѣ. Я того не
думавъ!) Не вѣсуваю того п. Торосевичеви,
не думаю, щобы дѣйстно такъ судивъ, але
менѣ видится, що таку консеквенцію треба зъ
этого высунувати.

Переходжу теперь до бесѣды другого посла, а именно гр. Голѣвскаго. Пану графови подобалося въ евоѣй бесѣдѣ трохи горячковѣй, сказати слова, що бѣльша часть рускаго клиру стремить до шизмы и Москвы. Прошу васъ, графе, чрезъ то вы бѣльше якъ тысячи честныхъ, совѣстныхъ людей, — бо клиръ рускій числитъ бѣльше якъ 2.200 священиковъ — тауджує голословнымъ твердженемъ отъ вѣры и совѣсти и закидаете имъ найтяжѣлочинство, яке представити себѣ можу, злочинство врады церкви и вѣры. (Браво!). Панове! менѣ видится, що то за богато и не знаю, чи въ якомъ парламентѣ поваживъ бытось съ подобнымъ монструальнымъ твердженемъ выступити, и щобы подобне монструльне твердженіе остало изъ стороны президіи вѣзъ нѣякого замѣту! Прошу паноръ! подиѣтесь до исторіи иныхъ народовъ, до исторіи кого-будь народу, а тамъ, думаю, певно найдете не только межи Русинами, але и межи Французами, Нѣмцями, Волохами и Поляками ажокъ отступниковъ до лютеранскаго, протестантскаго а навѣть — були случаѣ — и до шизмы. Чи на той подставѣ мѣгъ-бы хто въ усіндовъ выступити и сказати, що бѣльша часть польскаго клиру стремить до лютеранізму або шизмы? Нѣ! Тысячъ разъ скажу, до не смѣвъ-бы того сказати, а про то и вы, графе, не мали права съ такимъ твердженемъ выступати, а понеже то сталося, то и съ наибѣльшимъ обуренiemъ отпираю и въ мени епископату и клиру рускаго противъ него протестую. (Браво!).

П. гр. Голъевскій говоривъ такожъ о
правѣ обрядовѣй. Тогда не бувъ я въ краю
не мавъ случайности застановлятися надъ
ымъ, якъ въ рускои стороны казано „латинь-
кими налетѣлостями“ и т. д. Бувъ то галасъ,
отрый щоденій газеты поднесли и наробили
вистно такого „бигосу“, що не будо знати,
сь вйти. Очевидна рѣчъ, тутъ о тѣмъ гово-
ти не буду авѣ не хочу, але я бы давъ
дну раду, „consilium boni viri“, щобы тую
праву почишти тымъ людямъ, до котрыхъ
належить. (Браво!) Маємо на то митропо-
лита и епископовъ, высшій інстанції тракту-
ть тую справу, маємо римскій престолъ, ко-
рому справа буде предложена и остаточно
буде рѣшена, а по тѣмъ буде: „Roma locuta,
causa finita“. Мѣшатися однакожъ до справъ
церковныхъ тымъ, котрѣ того не разумѣютъ,
ѣчъ недобра и непорадна; такъ само я певно
е мѣшаюся въ той Выс. палатѣ до такихъ
ѣчей, котрѣ до мене не належать и котрыхъ
не разумѣю. (Браво!)

Мушу же одну точку обличти въ бѣсѣдѣ к. Голѣвінскаго. Говоритьъ быть такожь о заимствовать спащіи, т. е. о тѣхъ, котрѣ изъ-бѣдъ була выгнанъ ѿ то, що стояли щеро за свою землю; що съ ними думе але обѣзженоша и пересѣдувало иль стороны консисторій русинъ. Га! не всѣмъ въ тѣхъ взглѣдѣ компетентныи, щобы дати належите выясненіе, не буть я тогда въ краю, не вѣзти тѣхъ евреями; то тѣлько мушу сказатьъ въ земи стороны, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы спасиши святу повинність ако Русини и епископа руского, що на таку клевету, яка на кліръ рускій була кинена, подѣйствіемъ той кліръ не заслуживъ! (Бразов). Вирадѣ, мои панове, гр. Голѣвінскій покликався на доказы, а именно на Холмъ и Гнилатки. Далека була-бы дорога, коли-бѣ въ хотіть о тѣхъ рѣчахъ говорити. Признаю, що то дѣастно торза карта въ исторії рускій церкви. И дани уже давнійше выражъ мому переконаню недовідично и кождого отсылаю до моего дѣла, а тамъ знайде въ тѣхъ взглѣдѣ поясненія.

Не входжу дальше въ мовы, а властиво не мань-бы и причини и пѣстіи дальше разводитися. На одно лишь поизвольте мень, панове, звернути увагу, на ту политику, котру въ своихъ бѣсѣдахъ заступаю гр. Голѣвінскій и бесѣдникъ передъ нимъ (Торосевичъ). Такъ не есть, хвали Богу, але въ самой рѣчи мень доказало, яко-бы то була политика не-тациональна у всѣхъ евреяхъ, де ходить о Русь. Скажу щиро: всѣмъ пересѣдѣченій, що така политика інчого Русиній не заходить; она, противно, дастъ имъ помѣщъ. Се суть рѣчи за-адто важній, и котрѣ мають право розсуджати и рѣшати въ тѣхъ спащахъ, съ пѣнностю будуть заставлятии надъ вартостю аргументы. Коли прїде и покажеся такій екстремъ, така чиста негація, то не инакше скажутъ, яко-бы только то, що о кождомъ екстремѣ: що не можна его брати на серію, що не можна съ нимъ числитися. Тако-же, панове, ѿ взглѣду на Русиній мушу сказатьи, що Русини такихъ инсініацій — скажавъ-бымъ сильнійшій слова, але въ парламентѣ не можна ихъ уживати, — не мають причини боатися. Tempri passati, коли на просте доказеніе — всѣхъ Русаній reg Raasch und Bogen осуджувано. Нынѣ и у Львовѣ и у Вѣднѣ знаются на фарбованыхъ лісахъ! Нынѣ, панове, тримаються выречениа св. Письма: „Не кождому духови вѣрте, але пытайте, чи той духъ бѣтъ Бога походить.“ (Бразов). Если прїде съ неправдою, тогдѣ віданося на нѣмъ и отсылають тамъ, въ-бѣдки прїшовъ.

Така политика чисто негаційна Русинамъ не ходить, але она ходить Русинамъ и Полякамъ разомъ (Бразов), т. е. всѣмъ сыз-амъ сего краю. Extrema se tangant; они выкликають новій екстремъ въ други стороны, и черезъ то повсюдь неспокой, неогда и подозріння на кождомъ кроцѣ межи обывателями той самой землї, межи дѣтами той самой церкви. Не тѣлько она намъ ходить такъ, але такожъ и въ вишомъ взглѣдѣ, бо людѣ але волѣ, — дѣ-же ихъ нема? — представляють передъ снѣтомъ, яко-бы мы хотѣли по-жертвіи такъ, — яко-бы и выразившися въ три-вільямъ языцѣ, — що на конецъ не поз-стане інчо, лиши чоботы съ косточками. Для того поизвольте, панове, найусильнѣйше про-сити васъ и яко-бы найсильнѣйше остерегти пе-редъ такимъ безпідставнимъ розуміннемъ. Маєте рѣшати рѣчь великою вагою. Яко-же въ початку и зазначиши, въ тую спащу близше входити не буду. Рѣшайте вѣселя Божою волѣ и вѣселя вашого найлучшого пересѣдѣченія, що узваете для обохъ народностей и краю за най-лучше, а при тѣхъ памятайте на засаду: „Concordia ragut gis etesozat, discordia maxima dilabuntur“. (Громкій браза и оплески, по-слы гратулюють бесѣдниками.)

Пелешъ изъ промовѣ тѣхъ жалувався, що преміада прокутали засады, робленіи сим-волѣ русинъ черезъ гр. Голѣвінскаго, котрїи то засады були виманіи ѿ то, що стояли щеро за свою землю; що съ ними думе але обѣзженоша и пересѣдувало иль стороны консисторій русинъ. Га! не всѣмъ въ тѣхъ взглѣдѣ компетентныи, щобы дати належите выясненіе, не буть я тогда въ краю, не вѣзти тѣхъ евреями; то тѣлько мушу сказатьи, що засады засади, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а толькіо бѣльше-менше. И хотѣть лаше тѣ точки вѣдности и то не для пустой формы, але для того, щобы скажави, що ико-спащіи консисторій побили и и зѣдѣ, що саюнона обогъ дієцій ребіла, що можна було. Многіи въ тѣхъ спащіи получали хѣця, и то въ Лавріївской архіепархії однѣ изъ найлучшіи, а думо, що тѣль само чинилъ и шархія перемиска. Робилося, що жиши було; а що не кождай чоловѣкъ есть на коніце хѣца, и то въ Голѣвінскаго говорити не хочу. Не пригадую собѣ его цѣломъ бѣсѣды, а т

Що до середніхъ школъ, то внесенье п. Малецкого ще недовре; комісія же вновь хоче ѹсти дати, але знову боїться. Я въ комісії голосувавъ за внесеніемъ пос. Романчука, жадаючи певного числа рускихъ паралельныхъ класъ и не бачу въ тѣмъ анѣ чогось страшного, анѣ неможливого до довершения. Бувъ-бы то лишь одинъ крокъ впередъ, щобъ заспокоити потребы руского народу що до школъ середніхъ. Кр. Выдѣль предкладає встанованье рускої гімназії въ Перемышли. Се одно, позитивно предложеніе въ его сторонахъ, оперте на мнѣнію краевої Рады школъної и на фракції рускої молодежи. Якъ-бы мы се ухвалили, бувъ-бы се знову дальший крокъ впередъ и съ слѣдуючими рокомъ можна-бы уже завести першу класъ. Що рада повѣтова перемышля поднесла противъ того протестъ, се нѣчного не видить. Мы були обви-вани єї запытати, але не потребуемо ити за ми-нѣніемъ.

Але що пропонує намъ комісія соймова? Отъ говорить о гімназії, котра десь єсть въ воздухъ, за котрою не ваявився нѣ кр. Выдѣль, въ кр. Рада школъної, анѣ нѣяня рада повѣтова. Комісія не предкладає замѣстъ Перемышля другого якого мѣста: Тернополя, Станиславова або Коломыї, такъ що не знати, котру Раду повѣтому треба буде знову пытати о ми-нѣнії. Симъ лиши замотано цѣлу справу и отложено єї що найменше на два роки. А що буде, якъ кр. Выдѣль знову прїде съ не-гативными отповѣдями рада повѣтової? Може тоды знову скаже комісія, що „нема вѣдставъ“. А тутъ рѣчь лежить мовы на до-лони. Я бувъ бы про то радше за встанованіемъ гімназії въ Перемышли, хотій важно єсть и справа, порушена пос. Малецкимъ. Въ пред-кладаній нимъ довоѣ можна-бы полагодити межинародній отношеніи и въ другихъ корон-ныхъ краяхъ австрійскихъ. Толькъ школа, що та гадка нинѣ ще не сформулована. Впро-чѣмъ третя революція комісія (о обовязкової науцѣ обохъ языкахъ краевыхъ єсть правомъ увѣльчена себѣ) стремить до чогось подобного.

Що до народно-політического становища, що якого я дивлюсь на цѣлу справу, нинѣ вже дуже голосу, то скажу, що я не стою на становищі сентиментальности, не на становищі заключувань торжественой угody, або стремленіи до выфантазованої вгоды, але дивлюсь на сей конкретный фактъ конкретно и хочу полагодженія его на подставахъ простой справедливости.

Становище Поляковъ до Русиновъ не єсть — вѣда мене — становищемъ одной стороны до другої. Я дбай тутъ о зако-ванні взаимності и сподобливості, а именно не лише хотѣнь-бы въ, щобъ языкъ другої на-родності уваглядено давтого, що єсть до того справедливія вѣдстава, що сего дамагає сама справедливія, а хоту въ уваглядненіи руского языка для того, що єсьмъ Полякомъ. (Браво!). Я думаю, що для спільногого жителя спільно двома народами заселеного краю, обовязкомъ єсть для Поляка дбати о то, щобъ сей языкъ розвивався не лише по причинѣ справедливости, и що є лежить въ интересѣ Русиновъ, але и тому, що є есть въ нашому интересѣ и яко сыны одного краю маємо се за свій обов-язокъ уважати. (Браво!).

Потомъ забравъ голосъ пос. Роман-чукъ. Красну и основну рѣчъ его подали мы въсія стеноограму въ попередніхъ числахъ „Дѣла“ въ поїздій основѣ.

Пос. Романовичъ записався за предло-женіями комісії соймової, але хоче пойти дальше, якъ идуть революції. Онь думавъ, що комісія мала добру волю до полагодженія внесенія пос. Романчука, толькъ була за дуже трѣ-важною и не арозумѣла интересу краю. Онь не належить до тихъ людей, що Русинамъ, упомінаючи-ся о своїхъ права, кидає въ очи „свѧтьмъ незгоды“. Незгоду свѧть тіи, що суть межи Русиновъ племеню (käkolem), що не стоять на народній рускій становищі и котрихъ дѣлань єсть вѣтнє. Бесѣдникъ не хоче входити въ мериторичне оціненіе справи, а говорить о нѣї въ становища политичного. Онь вѣрить, що права руского языка въ школахъ будуть розширені. Интели-гнція руска зросла значно мимо некористныхъ обставинъ и буде заєдно збільшитися. Соймъ мусатъ уступити, хотій тымъ обмежитися об-лемъ польского языка. За тымъ промовляють и справедливість и взгляды политичні. Школа народна єсть для розвою кожого народу кар-динальною основою. Устава въ 1867 р. полягає на волі громадъ. Она єсть справедливою тамъ, де громады представляють одноцѣніе ет-ничну. Але суть громады и съ мѣшаніемъ на-селеніемъ и тамъ меншоти національной суть покривденій. Возьмемъ лиши мѣсто Івано-Франківскъ, де руске населеніе переважає въ репрезентациї єсть польска. Нинѣ тамъ школы польські. А що станеть, якъ до рады громадсковъ вѣдуть Русини въ большоти? Тогда змѣнить языки въ школахъ на рускій, а мы дбаемо пети-цію о языку польскомъ. Устава въ 1867 р. єсть про то въ тихъ разахъ недостаточна. Русини суть, розвиваються и трудите успішно на полі-литературѣ. Негувати ихъ трудно. Народу руского не столько, що въ Галичинѣ. Самъ утилітаризмъ наказує намъ увагляднити въ цѣлості ихъ духовї потреби. Зъ сего възві-рится гармонія въ нашому краю. За мало въ настъ силы и за богато маємо вороговъ, щобъ ти силы възживати на внутрїшній борьбѣ. У-паде Русь, то и настъ не стане. Лишь опертъ о себе плечима вдужає оборонитися. Пыта-

ють деякій, де гарантія, що Русини, надѣленій правами, не ввернутся противъ настъ. Гарантія та лежить въ народній дусѣ рускому. Я вѣрю въ него и для того буду голосувати за найбльшимъ розшаренемъ языковыхъ правъ руского народу.

Потомъ забравъ голосъ пос. Торосе-вичъ. Онь не бачить нѣкої національной рідинцѣ межи жителема краю. Языкъ поль-скій и рускій уважає народъ однімъ и тимъ самимъ и пише до урядовъ дуже радо по польски. Найспільнішій мужѣ гр. кат. обряду суть у насъ Поляками. Такими суть Жигм. Савчинський, Евс. Черкавський и маршалокъ краевий. То єсть доказомъ, що у насъ суть два обряды а одинъ народъ. Крімъ тихъ єсть мала горестка людей, що перенігнія нигилизмомъ стремлять до схизми и Москвы. Чи єсть ними маємо числитися? Чи мы ихъ вдо-вимо? Тамъ, куды они подуть, мы не під-демо. Уступотва не доведутъ до згоды. Сего учити настъ досвѣдъ. Мы уступали въ Соймѣ а стрѣнулися ста врадою. Пригаду лишь ча-сы митр. Литвиновича. Коли що соймъ выби-рало до рады державної, я предложивъ той вартия листу кандидатовъ. Що-жъ сталося? Партия та заявила, що на всѣхъ буде голосу-вати, лиши на одного нѣї, котрый бувъ най-бльшимъ приклонникомъ угоды, т. в. на кн. Юрія Чарторыйского. Я жалую, що кр. Выдѣль и комісія соймова приходять передъ настъ съ внесеніями. Чи Соймъ поручать имъ предкладати руску гімназію въ Перемышли? Для мене се внесеніе дуже прикре. Я рѣдко забираю голосъ (Пос. Антоновичъ: Хиба при пропинції!) Такъ єсть при пропинції и у-ставѣ дорожовї. Внесеніе се єсть дуже шкодливое. Оно роздѣлить молодежь. Добре про то зробила пос. Рада въ Перемышли, що запро-тестувала. Я знаю, що я не пересвѣдчу по-собѣ въ сего сторонництва (Лк. Сапльє: з-якого?), що уважають себе представителями руского народу и не говорю до послѣдовъ поль-скіхъ изъ всѣхдної Галичини. Они все то знаютъ. Я говорю лишь до послѣдовъ въ вахд-ної часті и вношу надъ цѣлою справою пе-рейти до порядку дневного, бо намъ не вѣльно робити нѣякихъ уступствъ!

(Дальше буде.)

Зъ торжества интронизаційного въ Станиславовѣ.

Вечеръ музикально-декламаційный въ честь Єго Преосвященства дра Юліана Пелеша, первого Владыки Станиславовскаго, устроенный рускими товариствами Станиславовскими при участії академіківъ рускої духовної семінарії, бѣтвусъ при участії вельми численной Публики дуже торжественно. Въ хорошо пристроеній сали театральній розпо-чавася вечерь увертурою Адама „Wenn ich Koenig wär“, которую отобразила въ звонімъ удачно музика войскова 58 полку Сальваторъ, прив-бувша на торжество интронизації въ Коломыї. Одесля звоголосивъ Впр. И. Литвиновичъ, катихитъ гімназії, бесѣду на привітаванье Єго Преосвященства Владыки, въ котрой піднѣсь значеніе св. нашого обряду, якъ и важність основанія епископства въ Станиславовѣ, а за-грѣваючи всѣхъ широ-рускимъ сердемъ и словомъ, щобъ поважали и держались такъ величаво и преходорого обряду, якимъ єсть обрядъ рускій, звернувшись до Єго Преосвященства Владыки, щобъ тихъ колька слівъ, съ горячимъ и правдивимъ чувствомъ высказавшихъ, зволишъ приняти яко знакъ найбльшої радості и преданности руского народу къ Нему и щобъ, вступаючи на престоль владацій, живъ весело и щасливо на многій лѣтѣ.

Дальшу програму выполнено: кантатаю, декламацію „Стихъ привѣтственный“, хоромъ „До рускої пѣснї“ Матюка, сольномъ форте-піановомъ: а) Менікетто Finale въ III симфонії Моцартга, б) Думка Яроньского; дуетомъ на сопранъ и баритонъ; квартетомъ: а) въ оперѣ H. Götza „Усмиреніе упорной“, б) „Самрана Jo vivo e Tasso“, декламацію въ Шевченка, хоромъ и Potpourri „Opernfreund v. Schweiner.“ Здѣсь продукції музикально-декламатор-скихъ найбльше поідѣстали въ памяті добройної Публики хоры (въ котрихъ квартетъ Н. Götza „Усмиреніе упорной“ не найбльше бувъ въявав), отобразивъ академіками-семінаристами. Досить чиста интонація и належита колъратората пріятно вражали слухъ Публики, которая маже безперестанно громкими оплескамъ виагороджувала любими нашимъ спѣвакомъ. Примѣтити однакъ належить, що не всѣ голосы однаково були обсадженій, и въ тихъ баса первого дуже мало були чути, коли пріятно теноръ першій и басъ другій за-сильно нервъ виступали. При той случайноти мусимо піднести, що теноръ п. Проціка удивлявъ цѣлу Публику, а голосъ его гнучкий и металевый бувъ-бы о много ще бльше выдався красшымъ, кобъ часами не бувъ въладавъ tremolo, а въ висшихъ позиціяхъ не переходить въ тоны крикливі. Не можна помінти и п. Иванцева, котрый диригувавъ хоромъ на концертѣ. Въ правдѣ рухи его ставалися для публики трохи смѣшиными, не только диригентъ але и спѣвакомъ недостойній, однакъ видо було велику его притомність въ веденю цѣлого хору и сими рухами маже цѣле произнесеніе продукції вокальнихъ було уважене. Дуєть на сопранъ и баритонъ въявавъ добре, хочъ могъ бувъ выпасти

лѣпше; панна Ш. на той день не диспонувала добре своимъ голосомъ, тоже співала бльше въмушено и за-для того впадала дуже часто въ горловій тоны, котрій не зовѣмъ пріятно вражали слухателій. Гра фортепіанова панни Кульчицкої побдалася Публичъ. Декламацію „Стихъ привѣтственный“ Б. Дѣдіцкого вы-голосила панна Наталія Лигиніонічівна хорошо, тономъ тріумфальної пѣсни; „Прологъ“ до Нeofitovъ Т. Шевченка декламувала панна Климентина Громадківна тономъ елегі-молитви. Публика нагородила обѣ декламації якъ и прочій продукції громкими оплескамъ. Potpourri „Opernfreund v. Schweiner“ отобразила музика войскова хорошо и симъ закончила вечерь.

Сала театральна була зовсімъ заповнена, всѣ лиця сяяли радостю. Велике спаси-Богъ Станиславовскимъ Русинамъ, що не жалували своїхъ трудовъ на таку поважну цѣль, якъ зтворене въ доходу бѣтвусъ-са концерту фонду на стипендію імені дра Юліана Пелеша. Впр. митрополигъ, преосв. епископъ Юліянъ, крилошане и мс. Страніро, делегать чинціатуру, прибули такожъ на той вечерь. Именемъ комітету погнати достойнихъ гостей и впровадивъ на привіченій для нихъ мѣсції професоръ Черкавський, а всѣ присутні витали ихъ сердечно. — I. C.

Промова панни Емілії Нічаївної, пред-сѣдательки товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ, до Преосв. киръ Юлія:

„Примѣтъ Ваше Преосвященство при нынѣшніймъ, не лише для Васъ, не лише для нашої святої церкви, але и для руского на-роду, свою исторію съ церквою звязаного, такъ важнѣмъ дни, що прихильні желанія бѣтвусъ тарадиства Рускихъ Женщинъ: щобъ Все-вішній благословивъ всѣ Ваші труди для добра нашої святої церкви и руского народу, щобъ привертали побѣду на Ваші знамена въ борбѣ за права рускої церкви! А отса чаша, сей сосудъ найсвятѣшої жертви, най нагадує Вамъ при Вашихъ молитвахъ долю руского народу, середъ котрого наше товариство зовѣтуши старась, и най Ваша увѣртъ єсть широка преданності для Вашого Преосвященства и для святої церкви товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ, котре для свого успішного розвою просить Вашого святымъ архієрѣского благословенія“¹⁴

Въ складѣ депутатії входили: пред-сѣдателька Емілія Нічаївна, пані Юлія Абрисовска и Емілія Сабатова.

Преосвященій принявъ чашу въ рукѣ депутату, бѣтвувъ дуже прихильно та ласкаво, и удѣливъ свого благословенія.

На чаші вирѣтій слова: „Его Преосвященство первому Станиславовскому Владыцѣ Киръ Юлію въ день Єго интронизації 28 грудня 1885. Товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ“.

Соймъ краєвий.

XX Засѣданіе въ 14 л. січня 1886.

Зъ петиції важнѣшої: Комітетъ церковній въ Лапкѣ о запомогу на доконченіе церкви. — Громъ Шкою о запомогу на будову церкви. — От-дѣлъ тов. педагогічного въ Соколі о поширеніе мѣстъ школы въдѣловон. — Громъ. Підѣлъ о установлении тамъ суду по повѣтового. — Громъ. Чоланы о вѣльний побѣръ сировицъ сольної. — Выдѣль по въ Слатинѣ, щобъ зробити конецъ на іншої горскахъ лѣбѣвъ въ повѣтѣ коосовскому. — Громада въ дѣрѣ въ Дашибѣ о вѣльний побѣръ сольної сировицъ, открыты торбъ на грунтахъ громадокъ. — Мешканцѣ гром. Скороданецъ о скорону бѣтвусъ дикіхъ звѣрівъ.

Намѣстникъ п. Залескій отповѣвъ на питер-цію пос. Антоновича въ справѣ насилуванія громадъ до предплати польской „Szkoł-ы“. Законъ державный въ 14 маю 1869 р. въ §. 44 — говорить п. намѣстникъ — межи средствами дальніго образованія учителіївъ въчилює такожъ чи-сописи школънай. Въ мысль томъ постановы краева Рада шк. предплатила зъ диспозиційнѣ фондовъ 300 примѣрниківъ „Szkoł-ы“, щобъ обѣйтити неубожі школы народні, а разомъ окружнікомъ въ 6 лютого 1884 дораджували окружнімъ Радамъ шк., аби Ѹть себе старалися о дальніше предплатуванье тогъ часописи.

На чаші вирѣтій слова: „Его Преосвященство первому Станиславовскому Владыцѣ Киръ Юлію въ день Єго интронизації 28 грудня 1885. Товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ“.

Слідомъ згадують, що предплати „Szkoł-ы“ кривити рукою „Школьну Часописъ“. Краева Рада шк. готова була увѣдити той часопис урадової подпоры и въ той цѣлі старалаось познагати єн на укнуву вартботъ и тенденцію. Сего року поручено оцінку „Школьної Часописи“ здѣбному педагогу рукою народності (дивя рѣчь, чому п. намѣстникъ не назавъ єго по імені? — Ред.), але результатъ єго дуже докладно фахової рецензії бувъ такій, що краева Рада шк. дни 13 вересня 1885 р. одноголосно ухвалила, що єзъ взгляду на змѣсть и тенденції (!) тогъ часописи, не може по-ручати, аби єн предплатувано, аї учитель

скихъ аменшилась. И такъ и пр. въ Краковѣ было въ 1884 р. 235, а въ 1885 р. только 130 семинаристовъ; въ Рашевѣ было ихъ въ 1884 р. 143, а въ 1885 р. лишь 90. Въ загадѣ аменшилась ерекенія о 150 семинаристовъ. Такъ само аменшилась ерекенія семинаристокъ. Притчию того лиха дотація народныхъ учительствъ. Хотячи полѣшиши ихъ бытъ, треба бѣ стремѣти до того, абы каждый сельскій учитель мѣгъ дѣстati 1—2 морги землѣ подъ управу. Щобы школы принесли користнѣйшіи результаты, потребно стремѣти до належнаго надзора. Бессѣдникъ радиѣ бы поднести институцію инспекторовъ окружныхъ, треба бѣ, щобы каждый округъ школьній мавъ своего инспектора. Дальше бессѣдникъ жалуе, що этъ обоягу науки школьніи усунено работы ручнѣй; тѣи работы, особенно дѣвочіи, мали притягачую силу. Треба на пробу утворити въ краю бодай одну школу съ направомъ промысловымъ. Що до выдатковъ на цѣлі школьніи, бессѣдникъ вказуе на фактъ, що число школьніи змагаються съ каждымъ рожкомъ, отже ростуть и выдатки. Дальше подносишь съ признаніемъ незыбчайну жертвовлюють 307 громадъ и общароѣ двѣрокихъ (?) на цѣлі школьніи: они дали дѣвочки только, що мали дати, замѣсть 15.000 дали 30.000 р. Коли громады не ухвалиются бѣть жертвъ, то въ край (Соймъ) не скоче стати никакие. Дальше въ генеральнѣйшемъ забралъ голось три рускіи послы: о. Качала, проф. Романчука и о. Сѣчинській. Промовы вѣхъ трехъ нашихъ пословъ були дуже поважнѣйши, дотыкали жизненныхъ интересовъ просвѣты народной и були выслушаны цѣльныи Соймомъ съ найбѣльшою увагою. Мы постараємося ти бессѣднишъ пословъ подати обширно після стеноографичнїхъ записокъ, а поки ѿно не можемъ только ихъ содержанье. Пос. о. Качала, подавши поглядъ на относини рѣльничного селянства нашихъ и рѣльнично-ремесличного маломѣщанства, промовляла за змѣюю теоретичнаго напряму школьніи на чисто практичній, що приносить бѣльсту користь селянамъ и маломѣщанамъ. Кромѣ релігіи, науки читанія и писанія, належить вправляти дѣти въ школахъ сельскихъ и мало-мѣщанскихъ, до роботъ въ огородаѣ, въ поля, на обѣйтво. Нынѣшина школа не дає пожитку реальному. — Пос. Романчука доказує, що причинами, для якихъ нынѣшина школы народнїи не можуть розвиватися, лежать: въ малій дотаціи учительствъ, въ игноруванію жизненныхъ интересовъ школьніи, въ понижуванію руского языка, — а причинюю зновъ, дялчого наука набута въ школьніи не може познѣйше розвиватися, спочиває въ томъ ѩо правительство, за для политичнїхъ причинъ, ставити перешкоду завязуваню и зростаню читален. На тую остатину обоставину зверга бессѣдникъ увагу правительства. — Пос. о. Сѣчинській сконстатувавъ на підставѣ дати и фактіи, що громады платили и платятъ за обшары двѣрския належніости дотацій на школы. Дальше звильюструєвавъ на различнїхъ цифрахъ, які величезнї сумы стягають бѣть громады на буджетъ школьніи; такъ и пр. въ однѣмъ селѣ дотація школы виносить 177 р., а преїмінарь буджету школьніи 393 р., т. е. два разы бѣльше. Наконецъ о. Сѣчинській виказає кривды тыхъ громадъ, де задержано дотацію для школьніи ін патіга.

Совѣтникъ наїмѣнництва д-ръ Ритнеръ отповѣвъ на закидъ пос. Романчука, що правительство ставити перешкоду читальнямъ. Правительство — сказавъ д-ръ Ритнеръ — вѣдомо тогу не чинило а только стерегло, що въ читальняхъ не дѣлало вѣчного противъ статутовъ. Коли читальни поступають щобиа статутовъ, то правительство радо глядитъ на ихъ розвой и дѣяльність коло просвѣты простолюдина. На то зновъ отповѣвъ п. Романчуку, що таки органи правительства, зъ мотивомъ политичнїхъ, скують читальни, а се власне че лежить въ интересѣ просвѣти и добробуту простолюдина.

На тѣмъ скончилася загальна дебата и приступило до дебати спеціальнї. Справовданье зъ неї поміжнною донервъ слѣдуючи разою, а теперъ лише згадаємо, що при I рубрицѣ: "Субсидії для окружныхъ ради школьніи" промовляли наші послы: о. Сѣчинській и Лінинській. Пос. Сѣчинській при загальнѣйшемъ сконтернованію большинства соймовъ, виказає датами, що країна Рада школьнія впровадила въ буджету комісію буджетову, подавши въ своїмъ виказѣ видуманій зъорганизованій школы нѣбы-то ще въ 1884 роцѣ, а на дѣлѣ до нинѣ не зъорганизовані! На тиї школы, котрихъ нема, Соймъ ухваливше гроші! — Пос. Лінинській на фактахъ зъ Жовтівскаго поївта доказавъ, що при обсадахъ мѣсціи учительскихъ грають головну ролю вигляди политичнї, а черезъ то очевидно терплять учитель-Русини, громады, школы и просвѣта народна!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(По открытию ради державної) розпочине комісія буджетова заразъ свою дѣяльність. Нарады єи надѣ буджетомъ не будуть тревати довго, бо спеціальній референтъ виготовили вже свои реферати. Розправы буджетови въ повнї палати будуть могли розпочатися вже въ другої половинѣ літа. Зъ Вѣднія доносять, що д-ръ Смолька буде знову вибраний президентомъ палати пословъ, а гр. Ришардъ Клемъ-Мартиницъ въ Хлюмецкій, вице-президентами. Офіціальна "Wieneg Ztg" оголосує отруче письмо цѣсароѣ до президента министрівъ, скликающе ради державу на паради на день 28 с. р.

(Сесію соймовъ) зближаються вже до конця. Дня 14 с. м. зостали закрити окликами въ честь цѣсаріи сойми шлеїкій и стірійскій, а незадовго до 22 с. м. буде такожъ закрити соймомъ галицкимъ. (Зъ соймовъ країнъ.) На засіданнѣ буковинського сойму передатчаго попедѣлка ухвалено безъ дискусії резолюцію, взываючу правительство, щобы якъ найскоріше управильнило уживаніе въ судахъ буковинськихъ мовы рускої и румунської. Внесеніе пос. Рота, взываюче видалити праєзивъ до виготовлення проекту о викупнї пропринації откінуетъ соймъ значною бѣльшою. — Въ соймѣ зальцбургскому отчитано заявленіе цѣсарої, въ котрому дозволяється закупину купцево-го мѣсця Гастайнъ на призначу власність дѣльвінії. Сенаторъ Дурново, а на его мѣсце має бути покликаний кн. Гагаринъ. Сю змѣну приписують вилываемъ гр. Толстой. — Зъ Варшавы доносять, що правительство россійске постановило зъ полатичнїхъ и адміністративнїхъ взглядовъ замінити ген.-губернаторства: варшавське, вильненське, кіево-кіе и одеске на звичайні губернаторства. — "Новости" доносять, що комісія, обчислюча висоту довгу, якій має заплатити Болгарії Россії за послѣднїу россійско-турецку войну, скончала вже свою роботу. Довгъ сей висить 6,990.000 руб. що до сопоюзу, въ якій має сплачуватися сей довгъ не ухвалено ще вѣчного.

Півмеччина. Дня 14 с. м. зоставъ откінуетъ праєзивъ якъ земельною бесѣдою пруского короля въ півмеччного цѣсаря Вильгельма. Всупъ и конецъ бесѣдъ отчитано самъ цѣсаремъ, середину же давъ до отчитання кн. Бисмаркови. Бесѣда ся есть зъ многихъ взглядовъ цѣсава особливо же зъ того, ѩо правительство пруске постановило знову виступати съ цѣлою силою противъ елементу польского, ѩо въ престольнїй бесѣдѣ въ разно зазначено. Головний точка бесѣдъ суть слѣдуючій: Насампередъ констатує бесѣда дружнїй бѣнонини Пруса до всѣхъ державъ заграницнїхъ, ѩо — якъ сказано въ бесѣдѣ — зовсімъ отповѣдає падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проектъ порядку окружного и провінціонального въ Вестфалії. На послѣдокъ говорится въ престольнїй бесѣдѣ о польскомъ елементѣ такъ: Въ тискальне падѣ цѣсаря на трезале удержаннѣ мира. Фінансове положеніе Пруса въ отношенію до минувшого року откінуето знову; на сей рокъ не можна предвидѣти такт користнїхъ наслѣдківъ. Щобы зменшити тягары фінансовъ, правительство старається на дальше веденьї реформы податкової и думає такожъ, ѩо черезъ заведеніе монополю горївки узъка не только потрбій доходы на слѣдуючій рокъ, але поднесе тымъ такожъ моральнѣйшіе и здоровлье населенїя. На поля промислу показаво теперъ значнїй бѣть, ѩо тымъ поясняється, ѩо правительство пруске старалося випередити конкуренцію промислову другихъ державъ. Політика зеленіца довела до того, ѩо правительство буде могло въ соймѣ роцѣ утворити нову лінію, котрой откінуетъ важнїй сторони промисловїй и збльшувати ихъ розвой економічнїй. Дальше заповѣдає престольна бесѣда важнє предложение въ справѣ регуляції рокъ и будови каналу зъ Доргундѣ до пристанії Емс. Въ Гановерѣ заведено вже реформы адміністративнї, въ Геонен-Насау суть тѣ реформи вже на уkońченїи а позостають ще четыри провінції, въ которыхъ тѣ реформы мають завестися. Въ сїї цѣлі виготовлено вже проект

полку съ музики и дававъ подчасъ торжества сальвы. Народу була величезна маса. Додати ще мусою, що Преосв. митрополит приїхавъ на мѣсце торжества шестернею а попереду передъ митрополичю картою їхавъ на сивомъ кони крыл. о. Фаціевичъ съ золотымъ хрестомъ. Въ той самъ способъ отїхавъ такожь Виреосв. митрополит по торжествѣ до своеи палаты. Въ торжеовѣ взяло такожь участъ и латинське духовенство.

— Виреосв. митр. Сильвестръ принимавъ въ день Нового Року на канунѣ своего ангела хранителя численій желанія якъ отъ львовскихъ Русиновъ такъ и въ краю. Отъ митр. Іосифа въ Риму написало робно-жъ письмо съ поздоровленіемъ. Въ четвертъ дававъ Виреосвященній пріємствъ у себе, на котрому явилась монастірь Стравієро, крилошане львівської капітули и богато снѣгами Русиновъ, межъ тими: д-р Шараневичъ, д-р Ом. Оголівський, Геровікъ, пос. Сѣчівський, Вахнянівъ, д-р Антоновичъ, сев. Бережанський, катих. Стефановичъ, с. Кунинський, проф. Вѣчай, д-р Льтинський и др. Виреосвященній вибѣгъ тоасть въ честь свопхъ гостей, а д-р Шараневичъ въ честь Виреосвященніого. Гості заважались по вечеѣ до 11 години.

— Ювілей Ставропідійского Інститута розпочався минувшою вѣтвоткою о год. въ вечеромъ молебномъ, отпрашеніемъ въ Успенській церкви Виреосв. митрополитомъ въ супроводѣ цѣлої капітули и крилошань оо. Малиновскаго и Павлікова. Під часъ оснѣ отправы була церковь дуже гарно прябрана и богато освѣтлена. По отпрашенію молебна удавало митрополитъ отъ капітуло и духовенствомъ до канцеляріи Інстиуту, де сеніоръ Ставропідій д-р Шараневичъ повітавъ його короткою промовою, підносячи Єму хлѣбъ и соль. По висланію свопхъ іменъ въ пропамятну книгу Інстиуту, удалися присуттій до комітета сеніора, де послѣдувало угощеніе. На то торжество надсніли зъ провінції численні письменній телеграфичній привѣти, межъ іншими такожь отъ владыкъ перемиського и станиславовскаго.

— Справы станиславовскю епархію будуть реферувати ажъ до уконоституовання консисторії въ Станиславовѣ референти митрополичю консисторії у Львовѣ, а реферати будуть предкладатись до ревізії Преосв. єпископови Юліанови.

— Конкурсъ на посады крилошань капітули Станиславовской буде — якъ настъ появленіемъ въ послѣдніхъ дняхъ сего мѣсяця.

— При поношнихъ выборахъ до Жовтівської Рады по вѣтвотко зъ куріи сельскомъ, на мѣсце зложившихъ мандати 12 Русиновъ, перейшли дни 15. с. січня 1886 зновъ въ руки кандидати і то великою боляшою голосовъ, бо получили 126 проти 44 голосовъ польского комітету. Вибраївъ збогати: 1. о. Брыльинський зъ Жовтівської, 2. Василь Бойко зъ Кошлеви, 3. Гринь Брикъ зъ Любомль, 4. о. Децієвичъ зъ Кудакова, 5. д-р Дрималікъ зъ Жовтівки, 6. Михаїлъ Грабарь зъ Пристані, 7. Дмитро Козакъ зъ Мацошина, 8. Федъ Курковичъ зъ Батятичъ, 9. Іванъ Пастернакъ зъ Збізокъ, 10. о. Пород-о зъ Глинська, 11. о. Сапоцкій зъ Мацошина і 12. Гринь Шіїкъ зъ Мостовъ. Честь виборцамъ жовтівскаго поївта, що рено и неугодно придержуються свого!

— Отъ Воч. о. Порфирія Бажанського одержали мы слідуючу допись: Вибачтвъ въ „Дѣлѣ“ домашнія уложенія нового „Богословника“, заявляють сїмъ, що власне такій „Богословникъ“ т. е. збірники церковныхъ пісень, а то: коляды, пісни праздникій Господській, Богородичній, Святымъ і пісні покаяній (якихъ лише далося мельодія отшукати після розныхъ Зборниковъ) числомъ 230, що передъ рокомъ положивъ я съ деянями конечными поправками похібоки друкарскихъ і гласоударенія підъ ноты промологій а побочіхъ і въ музикальній. Сей Зборникъ бувъ виготовленій на желаніе п. Димета, але позаямъ п. Диметъ на теперъ перешкоджений его печатати, то заявляю, що я готовъ котрому-не будь рускому інститутові, товариству або приватній особѣ, наколи підбімосъ его печатати, отступити. Уловівъ зовсімъ не праця. За мою довгу працю не жада інчого, лише четверту частъ зиску всого, або одноразово солату на цѣли народій, якъ самъ означу. О повтореніе сего прошу и другій часописи. — П. Бажанський.

— Загальний зборы Тернопільськимъ філіямъ „Просвѣти“ отбудутся въ недѣлю дни 12 (24) січня 1886, о год. 2-їй поподнії въ „Рускій Беїдѣ“ (Рынокъ ч. 4, I поверхъ) съ слідуючимъ порядкомъ днівнімъ: 1) Справоуданіе зъ дѣяльності уступаючого Вибѣлу і стану касовому; 2) Вибѣръ контролюючої комісії; 3) Вибѣръ нового Вибѣлу; 4) Отчить о користяхъ ізъ плеканії садовини і о способахъ підївнити сю галузь господарства; 5) Вибѣръ благоручника на загальній зборы тов. „Просвѣти“ у Львовѣ; 6) Внесенія членовъ; Подаючи се до підомости, Вибѣль має честь запрошеніе всіхъ членивъ філії до якъ найчисленнійшої участі въ зборахъ. Отъ Вибѣлу філії „Просвѣти“. Въ Тернополі 1 (13) січня 1886. Ол. Барвіньскій, голова філії.

— Вибѣль „Рускій Беїдѣ“ въ Тернополі уважає милою поширенію зложити прилюдно подику Воч. п-ни Е. Барвіньской, Вир. о. І. Витошинському і Хв. хорови Денисовському, Ви. пп. Л. Гузару і Е. Вайгнеру за ласкаву участъ въ вечеїнції декламаційно-музыкальныхъ для 11 (23) грудня 1885. Щеро-руске спаси-Богъ Вамъ, що при всійкій слуханії причинаєтесь до розбудженія свѣдомості національної і скріпленія руского духа въ нашому товариствѣ! — Въ Тернополі 1 (13) січня 1886. Зъ Вибѣлу Рускимъ Беїдѣ.

— Запросинъ. Въ второкъ дни 2 лютого 1886, отбудеся въ Бережанахъ, въ салі касина мѣщанського, на дохѣдъ Рускої Буровъ въ Бережанахъ, вокально-декламаторскій вечеїръ съ танцами, котрый устроїть вибѣль тої же буровъ при співчудилії товариства музичного въ Бережанахъ. Програма вечеїра: 1. Отчить зъ исторіи рускої О. Л. 2. а) Воробкевичъ: Н. Буковиній — хоръ; б) Сгорхъ: Серелада — сольно тенорове въ супроводѣ мужеского хору; 3. Ордеанка: декламація — и-на Т. Г.; 4. а) Воробкевичъ: Сині очі; б) Матюкъ: Кримлець; въ Воробкевичъ: При винѣ, — хоры. — Вогутъ на сало для обії 1 зр., для родини до 3 обії 2 зр., на гарелю на часъ концертну 20 кр., и кланути тами добочинності. Билетовъ, если не суть до запрошенія долученій, добрать можна въ городи Н. Гервого, а въ день вечеїра при кафѣ. Билеты неіпринятій и грошъ упрашаєтися приносити на руки касира найдаліше до 1 лют. люто 1886. Початокъ точно о годинѣ 7½ вечеїромъ. — Въ Бережанахъ дни 1 (13) січня 1886. Въ имені Вибѣлу Рускої Буровъ: О. М. Соневицкій, предпідатель і касієръ; О. М. Глубокицкій, мѣстопредпідатель; проф. Н. Думкевичъ, членъ Вибѣлу; д-р Савчакъ, секретаръ.

— Загальний зборы товариства „Просвѣти“ у Львовѣ отбудутся дни 2 н. с. лютого с. р. о годинѣ 3 по полудній. Порядокъ днівній буде небаломъ о повѣщеній.

— Подіска. Товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ складає: Вибѣль товариства „Просвѣти“ и „именіе Шевченка“, пп. видають квартетомъ і д-ру Т. Окуневскому подліку за подарованій для бібліотеки товариства книжки і твори музичній. ВІП. пп. членамъ товариства Любитељи музикъ въ Станиславовѣ за прекрасне отпеваніе пісень хоромъ, пп. бар. Ромашкому за знамените акомпанюваніе и п. С. ділчі за такій-же проводъ въ хорахъ, складає товариство Руко. Женщина найбогатчійшу подяку! Отъ Вибѣлу товариства.

— Зъ надъ Збруча пишуть намъ: Въ окрестності Кудринецъ появляються дики и вовки, робять школу і суть пострахомъ для народу. До теперъ ц. к. старосто інчого не зарядило, ино дни 30 грудня с. р. три ц. к. отражники скарбови убили одного дика коло купъ бараболь въ полі підъ лѣсомъ, де дики на жири приходять. Велику отвагу показали стражники, бо диківъ було девять, а ночь була темна.

— Зъ Рудокъ пишуть вамъ: Дни 12 л. с. м. убили четыри піанії цвободи въ Гонятичахъ коло корішни паробка Манку Гайдука зъ Кугуева. Убійці виловили жандарми і отставили до суду въ Комарнѣ.

— Ц. к. намѣстництво потвердило вирокъ дирекції поліції львівської, котрому засудила паломницю на ювілій до Петербурга на кару арешту.

— Въ справѣ Заставничо кредитового закладу, про непорядки въ котрому звѣщиали мы вже понедельно, доносять газеты, що директоръ его за складу Гамратъ винаявъ звѣй уль 10.000 зр. въ каси, а оттакъ взявлъ ще 40.000 зр. и виїхавши въ цвітня 1885 въ Львова, не повернувъ до сего часу. Даліше доносять газеты, що въ складѣ тоймъ не оголошувало вже бѣть двохъ лѣтъ білянісъ, ажъ теперъ донерва поручено уряднико ви п. Білянському уложить білянісъ за р. 1884, котрый має бути скінчений до 17 с. м. Теперъ перестаєтися сей білянісъ висяї выплати і пріймає только викупъ заставовъ. Дни 17 с. м. має її бути загальний зборы членовъ сего закладу.

— Нівий урядъ поштовий отворений буде 1 л. лютого с. р. въ Кошилівцяхъ, селѣ поївта залишакого. До сего поївта поштового уряду будуть належати села: Кошилівцѣ, Слобідка, Бураківка, Понбівцѣ, Садки, Дрогишівка і Цапівцѣ.

— Доповняючий вибѣръ поса до ради державной зъ Нового-Торгу на мѣсце помершго президента Яроша, розписаній на 25 лютого с. р.

— Испиты учительській для школъ народныхъ и въдъловихъ розичнуся у Львовѣ 22 л. лютого с. р. Поданія, заоомітрив въ присланій овѣдомлії, валижти вносяти на руки окружныхъ радиць народныхъ.

— Нова церковь будеся въ Деревянкахъ, дек. буского, заходомъ о. Оришкевича и его парохіяль. Кошти будови обиченій на 6000 зр.

— Миністеръ просвѣти і вѣроисповѣдань Гауч має незадовгіо приїхати до Галичини, щоби перевідчичитися о станѣ тутешніхъ виїхавшихъ і седніхъ школъ.

— Именованія. Дра Еварда Ратнера, совѣтника намѣстництва і бувшого професора університету въ Львовѣ, покликано до служби прі миністерствѣ просвѣти і вѣроисповѣдань і надано ему титулъ і характеръ совѣтника миністерства. — В. Вагіца іменованій офіційнимъ прі ц. к. виїшомъ судъ краєвомъ у Львовѣ. — С. Гутковскій іменованій дѣйстившимъ учителемъ школи етатової въ Костеліску.

— Польській повстанції. Въ західній Галичинѣ кружить вже другій разъ сего року поголоска межъ мазурскимъ народомъ, що паны польські хотять робити повстанче. Вѣсть таї розходиться дуже скоро і виїхавши межъ народомъ настрій не кінч інзіанъ для єго „природныхъ“ репрезентантівъ. Самъ разомъ виїшали заразз власті въ ту справу і арештували вже одного зъ ширітельїв сені поголоски.

— Минувшій тыждень принѣс цвілї Европѣ множеству снїгу. Після донесенія віденськихъ і заграничнихъ днівніківъ, найбільше засипъ співговихъ було въ середній і західній Европѣ і си гали інші ажъ на гориши Италію. Заверюха снїгова, которая виша въ направленію західно-відомль, наростила богато школи на земліни-

цихъ і лініяхъ телеграфніхъ. На побережахъ Атлантического океану ушкодила бура богато кораблівъ.

— Въ Ломбії, пів. турецкого, отворено недавно фабрику паперу. Продукти фабрики показують досить добрями, бѣда толькъ, що люді наші не слідай і не павиши ще до фабричної роботи, тожъ дуже часто лuchaються при роботѣ рознородні ушкодженія тѣлесні.

— Нещастій случаѣ. Дни 12 с. м. въ Дембіцахъ занялися пага въ півніці склону куція Рехта въ насідкії неосторожності служницї і настушили виїхувъ, котрого жертвою упала цѣла каменіца і неосторожна служниця. — У Львовѣ застрибло 24-лѣтній В. Гланиць, практиканть рахунковий намѣстництва. Причина самоубійства неизвѣдана.

— Суфраганомъ лат. архіепархія львівської іменованій к. Ілья Пузіна, лат. крилошанінъ зъ Перемышля, Ілья Мазрікій Павелъ князь изъ Козельська Пузіна, синъ Романа, майора улан. військъ польськихъ зъ 1811 р. і Гортенсія, дочки польського генерала Дверницкого, уродиной 1842 р. въ Гвоздіца. Сгудій отбува въ Львовѣ і въ Праздній 24-лѣтній В. Гланиць, практиканть складу прави, вступивъ въ 1868 р. до п. к. прокураторія скарбу, въ 1870 р. зложивъ докторатъ правъ, а по трьхъ лѣтахъ служби, т. е. въ 1871 р. перенесся до ц. к. Дирекція скарбу, до 1876 р. працювавъ яко комисаръ. Въ 1876 р. вступивъ до духовної семінарії въ Перемышль а въ два роки 8 грудня 1878 р. Гаршлеръ его виївсятивъ. Отъ тогдя була викаріємъ въ Переїмшилії, а по роцѣ душпастирють та. е. въ грудні 1879 р., покликано его въ віцеректора семінарії перемышлькою. По двохъ же рокахъ свяшеньства, т. е. въ 1880 р. зоставъ канонікомъ.

— На бѣдніхъ учениківъ рускої гімназії опинула съ синімъ Новимъ Рокомъ благодать Божа. Іменно прислали на руки Дирекції: О. Коштеринській зъ Зарваниць 5 зр.; на руки Редакції „Дѣла“: О. докантъ Яюсъ зъ Сокальського деканату 1 зр., О. П. Розольдій 1 зр., О. Зубрицкій 1 зр., О. Е. Левицкій 1 зр. О. Кимакевичъ 50 кр., О. Фолісъ 1 зр. О. Е. Іремкевичъ 1 зр. о. А. Іремкевичъ 1 зр. О. Мікаловичъ 1 зр. О. Корчинський 50 кр., О. Севіановичъ 2 зр., Брацтво церковне въ Лашковѣ 2 зр., П. Цурковський, со-вѣтникъ въ Боснії 3 зр. Інженеръ П. Грацакъ 2, Н. Н. 1. — Спаси-Богъ добрій добрій — дай имъ Господи благодать за благодать! — Въ имені учащихся молодіжі В. Ільницькій, директоръ рускої гімназії.

— На бѣдніхъ учениківъ рускої гімназії: Вир. А. Ч. въ Балтигородѣ 3 зр., о. С. К. въ Воли міговій 1 зр., о. І. Л. въ Команчи 1 зр., о. В. Б. въ Радошицахъ 87 кр., Вир. С. К. въ Ш

Ц. к. уприв. галиц. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продажа по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1523 6—? якъ такожь

5% Преміований листы Гипотечный

Поручення зъ провинції виконує отвортною поштою безъ провизії.

Аптека РУКЕРА во ЛЬВОВѢ

поручає 1815 109—?

Спеціальністі и универсальний средства, французькі и інші, якъ черезъ ю такъ и черезъ інші фірми оповіщувані.

Курсъ збіжка

зъ дня 18 січня 1886.

Цѣна за 100 кільограмовъ.

	зр	кр.	зр	кр.
Шишення червона	6	—	7	05
Жито	5	—	5	40
Ячмінь	5	—	7	—
Овес	5	65	6	—
Гречка	—	—	—	—
Кукурудза стара	—	—	—	—
" нова	—	—	—	—
Пророц	—	—	—	—
Горохъ до варки	6	—	8	50
" нас.	—	—	—	—
Сочевиця	—	—	—	—
Фасоли	—	—	—	—
Бобъ	—	—	—	—
Вика	5	—	5	20
Комюшина (передня)	38	—	50	—
Ананія	—	—	—	—
" плоскій	—	—	—	—
Кінній	—	—	—	—
Ріпакъ зимовий	8	50	9	50
" літній	—	—	—	—
Ржіж (Лялика)	—	—	—	—
Насіннє кульки	—	—	—	—
Насіннє конопляне	—	—	—	—
Хмель новий	10	—	40	—

На зиму

Рукавички всякої роди, кафтани, калісоны, снаряжні, отримати жолудя, кольє и літникъ, папучъ, чоботы фільцовъ, мешти, камашъ, хустки на шю шовкові и вовняні, шапки зъ футра, зъ сукна, бѣлье трикотове дра Егеря, кальошъ и т. д. 1516 9—10

поручає дуже дешево

Магазинъ товарівъ моднихъ, бѣлья мужеского и виробовъ рукавичничихъ

Братей **Лянгнеръ**
Львовъ, ул. Галицка ч. 16.

Сервісъ столовий зъ срѣбла Фениксъ

позваєте вѣчно бѣлый и тревалый якъ правдиве срѣбло 13 яро-
бы и есмь виключно упражнений до розпродажи згаданого
срѣбла Фениксово и бѣстуло его по дуже дешевій цѣнѣ:
6 штуць ножівъ столъ зъ винтовалами бѣстрами сталъ. зр. 2—
6 шт. масивні ложівъ до стравы зъ пат. срѣбла Фениксъ съ короной. зр. 150
6 шт. масивні вилокъ зъ пат. срѣбла Фениксъ съ короной. зр. 150
6 шт. масивні ложокъ до кави зъ пат. срѣбла Фениксъ съ короной. зр. 65
6 штуць красніхъ ложокъ до яєць зр. 45
6 штуць пышныхъ чарокъ на яйцѣ зр. 80
1 масивні знамените ситко до гербаты съ ручкою зр. 50
1 масивні знаменитый полонінка до молока зр. 75
1 масивні знаменитый полонінка до зупи зр. 1
6 масивныхъ знаменитыхъ підставокъ підъ ножі зр. 125
2 ефектовій свічки столові зр. 1
1 ефектовій масивна таця до подавання зр. 150
1 красна порошичка на цукоръ и перць зр. 40
49 штуць зр. 13-30

Такій комплектий сервісъ зъ 49 штуць коштує купленій разомъ лиши 10 зр.

Сей патентованій Фениксъ займає межи всіма імітаціями срѣбла найперше мѣсце и есть черезъ патентъ призначений на цілу Европу уважаний за найлѣпшій, пайдзоровѣшій и най-
практичнійший сервісъ. Альпака и пак-фонъ прокидаются гри-
ппаномъ и суть для здоров'я дуже шкодливі, коли противно
сервісъ Фениксовъ есть для здоров'я дуже добрій не
прокидався гриппаномъ а інвітеть оціть не може ему зашкодити.
Высылка послідує за попереднимъ присланьемъ готовки або
за поштовою послѣплаторю и можна виключно лишь достави-
ти черезъ генеральне заступництво 1516 9—10

Експортового дому L. Kon, Wien II Lichtenauergasse 9.

Плынне до позолочування и направи рамбъ и предмети зъ дерева, металю, порцеляни и скла; до посріблювання всякихъ предметівъ металевихъ. Срѣбло Кождый може позолотику и посріблі-
ти накладати съ найбільшою легкостю на всякий предметъ. Цѣна флашки скорон позолоти або скорон посрібліки 1 зр. за послѣплаторю або попереднимъ присланьемъ готовки (такожь въ маркахъ поштовихъ) у Leopold Epstein in Brunn (Mähren). 1554 1—10

Призначено загально найлучшу масу до запускання підлогъ поручають

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1519 14—0

Перепродажуємо даємо отповідний робать.

Гомеріяна-гербата
Лѣкарями поручане, знамените средство

противъ 1508 9—52

недугъ на легки и шіні, (сухоты, дыхавиця, недугъ гортанки.)

Надзвичайний успіхъ! Брошуро о тѣмъ розсылається даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лиши правдиву можна одержати відъ A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

БАТЬКОВЩИНА

Найлѣпша и найприступнійша часопись для народу, пору-
шаюча всілякі справи дотыкаючі интереси руского народу ви-
ходить вже 7 рокъ у Львовѣ и тѣшиться загальною симпатією
въ ціломъ краю. „Бастьковщина“, котра здобула себѣ поважне
становище въ широкихъ кругахъ рускої публіки повинна знайти
приступъ въ кождій закуткѣ нашого краю тиши бѣльше, що
предпілати єї невелика, бо виносить за цілий рокъ 4 зр., за піврікъ
року 2 зр., а за четверть року 1 зр. „Бастьковщина“ виходить
що тиждня въ п'ятницю о 5-їй год. вечерьомъ. Препнумерату най-
лѣпше прислати до Адміністрації „Бастьковщины“ ул. Академічна ч. 8 або черезъ рускій часопис.

Такъ якъ правдивий

PAIN-EXPELLER

съ потвою.

находиться въ хатахъ численныхъ родинъ, то и не потребує

рекламы. Ти строчки подаємо

лише въ цѣлі, щобъ ширшимъ

кружкамъ, котріє сего вироб-
ованого средства домашнаго

ще не знаютъ, подати о нѣмъ

вѣсть. Вторицій Pain Expre-
ller усуває пайдзоровѣшіе го-
стечь гихтъ и другій недуги.

Всі уступають звичайно по-

першому втірку. Стоїть 40

и 70 кр. Находиться майже въ

кождій антицѣ. Головний

складъ въ антицѣ підъ золоты

мъль львовъ, въ Празѣ, и

Старобіль Мѣсто (Altstadt)

Курсъ львовскій зъ дні 16 л. січня 1886.

платить	жадають
автор. валюту	
р. кр.	р. кр.
220 —	223 50
225 50	228 50
274 —	278 —

1. Акція за штуку.	
Железн. Кар. Люд. по 200 р.	
" львов.-черн.-ле. по 200 р.	
Банку гал. галиц. по 200 р.	
2. Листы заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	
" по 4% ав.	
" по 5% ав. період.	
Банку гал. галиц. 6% ав.	
Листы доз. гал. банку 3% въ лінк.	
3. Листы довіжн. за 100 р.	
Общ. рольн. кредит. Завод. для Гал.	
и Буков. 6% льсов. въ 15 літъ	
4. Обліги за 100 р.	
Індемізації галиц. 5% м. к.	
Обліги комуналій банку кра- євого 5%.	
Пожежні кр. въ р. 1873 по 6%.	
5. Льсови мѣста Кракова	
Станіславова	
6. Монети.	
Дукатъ гендерській	
царській	
Наполеондор	
Імперіаль	
Рубль російській срібний	
паперовий	
100 марокъ німецькихъ	
Срѣбло	

безъ курсовъ

безъ курсовъ